

יום ה', י"ב בניסן תשס"ה (21 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מאמר זה, שנכתב לפני מספר שנים, מבוסס על רעיון **חציית מחנה יעקב אבינו** לקראת פגישתו עם אחיו, עם עשיו, בחזרתו מפדן-ארם. יעקב חשש מהאיבה שהיתה לעשיו כלפיו בשעה שנפרדו 20 שנה לפני-כן. נראה לנו שהמסר כאן יכול ללוות אותנו כאשר אנו מתכוננים לחג החירות

"...למדים אנו מפרשת השבוע, "וישלח", שבה יעקב נפגש שוב עם אחיו, עם עשיו, על שיטת הישרדות יהודית: "וישובו המלאכים אל יעקב לאמור, באנו אל אחיך אל עשיו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו. וירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר איתו... לשני מחנות. ויאמר אם יבוא עשיו אל המחנה האחת והכהו, והיה המחנה הנשאר לפליטה." [בראשית ל"ב 6-8]. המילה "ויחץ" מופיעה בתנ"ך 3 פעמים בלבד – 2 מהן בפרשה זו. אך היא מופיעה בהקשר אחר מוכר לכולנו: בליל הסדר, שבו היא הפעולה ה-4 מתוך 15 השלבים של 'הסדר' – קדש, ורחץ, כרפס, יחץ, ... – ובמצווה זו אנו לוקחים את המצה האמצעית (מתוך ה-3; מעניין שזו **לא** אחת הקושיות – למה יש 3 "חלות" בלילה זה במקום 2 כמו בשבת וכל מועד אחר...) ושוברים אותה לשני חלקים לא-שווים. כאשר נסתכל אל המצות וחושבים קצת על תולדות עם ישראל, נראה כי **המצות יכולות לסמל 3 תקופות בהיסטוריה שלנו:**

בתחילה, היינו ביחד – משפחה אחת שגדלה והסתעפה. ירדנו – כל משפחת יעקב אבינו, איש וביתו, 70 נפש – ביחד למצרים, נגאלנו ביחד, עמדנו יחד במעמד הר סיני לקבל את התורה וירשנו את הארץ והתנחלנו בה ביחד. שלמות זו, ה'יחד' הזה – רואים ב**מצה הראשונה**.

ואז, כבר תוך הממלכה הראשונה, עשינו "יחץ" – לא בתור מצווה אלא מכורח הנסיבות. התפצלנו לשניים – לשתי ממלכות, יהודה וישראל. ועל-אף שהרוב גורש, התפזר ונעלם מקרב עם ישראל, אימצנו את השיטה הזאת על-פי הדוגמא של יעקב אבינו: "ויאמר, אם יבוא עשיו אל המחנה האחת והכהו, והיה המחנה הנשאר לפליטה." ראינו את זה, כאמור, כשיטת הישרדות והיא שימשה אותנו טוב למשך כ-2500 שנה. "מעשה אבות, סימן לבנים". התפצלות זו, ה'יחץ' הזה רואים ב**מצה השנייה**.

אך, לבל נשכח, יש **המצה השלישית**. ושוב, היא **מצה שלמה**. והיא באה לבשר לנו **שההיסטוריה של עם ישראל היא דינמית ואינה עומדת במקום**. שיטת ה"יחץ" היתה טובה לשעתה, אך יש המשך. **קרה משהו בשנת תש"ח**. האומות התכוונו לחלוקה. התכנון של הקב"ה כנראה אחרת. **המצה ה-3 היא שלמה**. עם ישראל חוזר הביתה..."

בשעה זו, אנו נפרדים מכם לחופשת החג. זמן חירותנו זה הוא זמן להיות עם משפחותינו. חג מצות זה הוא הזמן לחשוב על המצוות שמאחדות אותנו – כחטיבה אחת, כצוות אחד.

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים "א"]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת (ב"ש): 18⁵⁰ (י-ם): 18³⁷ (ת"א): 18⁵⁴ (חיפה): 18⁴⁵

צאת השבת \ צאת החג (ב"ש): 19⁴⁹ \ 19⁵⁰ (י-ם): 19⁵¹ (ת"א): 19⁵³ (חיפה): 19⁵⁴

פרשת השבוע: "**אחרי-מות**" [ויקרא ט"ז 1 – י"ח 30] **יום נעים, שבת שלום וחג פסח כשר ושמח!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', י"ב בניסן תשס"ה (21 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

חג פסח זה הוא הזמן לזכור לא לפסוח על אהבתנו לארץ הקודש, ארץ חמדה היא –
חג שמח וכשר! ולצאת לחיק הטבע ליהנות בו, בארץ שהיא טובה מאד מאד.

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכיי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים "א"]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת (ב"ש): 18⁵⁰ (י-ם): 18³⁷ (ת"א): 18⁵⁴ (חיפה): 18⁴⁵

צאת השבת \ צאת החג (ב"ש): 19⁴⁹ \ 19⁵⁰ (י-ם): 19⁵¹ (ת"א): 19⁵³ (חיפה): 19⁵⁴

פרשת השבוע: "**אחרי-מות**" [ויקרא ט"ז 1–י"ח 30] יום נעים, שבת שלום ו**חג פסח כשר ושמח!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.